

ἐξ οὗ τὸ ἰταλικὸν albercocco, albicocco (ἢ arbricocco), τὸ ἰσπανικὸν albaricoque, τὸ γαλλικὸν abricot, τὸ γερμανικὸν aprikose κλ.

ΜΥΘΟΙ

(Ἐκ τῶν τοῦ Λέσιγγ.)

Ἀλώπηξ καὶ πελαργός.

Διηγῆσου μοι λοιπὸν τίποτε περὶ τῶν μακρινῶν τόπων, τοὺς ὁποίους ἔχεις ἰδεῖ, ἔλεγεν ἡ ἀλώπηξ πρὸς τὸν πολυπλάνητον πελαργόν.

Τότε ὁ πελαργὸς ἤρχισε ν' ἀπαριθμῆ ὅλα τὰ τέλματα καὶ ὅλα τὰ δροσερὰ λειβάδια, ὅπου ἔφαγε τοὺς νοστιμωτέρους σκόλλικας καὶ τοὺς παχυτέρους βατράχους.

Ἐμείνατε, κύριε, πολὺν καιρὸν εἰς Παρισίους; Ποῖον εἶναι τὸ καλλίτερον ξενοδοχεῖον ἐκεῖ; Ποῖοι οἶνοι σὰς ἤρσαν περισσότερο;

Ἵρνις τυφλή.

Ἵρνις τις ἀποτυφλωθεῖσα, δὲν ἔπαυσε καὶ τυφλὴ γενομένη, νὰ σκαλίξῃ ἐπιμελῶς. Ἀλλὰ τί ὠφέλει αὐτὴν ἡ μωρὰ φιλοπονία της; Ἐτέρα ὄρνις ἔχουσα τὴν ὄρασίν της καὶ λυπούμενη τοὺς τρυφεροὺς πόδας της, δὲν ἀπεμακρύνετο ποσῶς ἀπὸ τὸ πλευρὸν τῆς τυφλῆς, καὶ χωρὶς νὰ σκαλίξῃ, ἀπήλαυε τὸ προῖον τοῦ σκαλισμάτος τῆς ἄλλης. Διότι μόλις ἡ τυφλὴ ἀνεκάλυπτε κόκκον τινα, ἢ βλέπουσα τὸν κατεβρόχθιζεν ἀμέσως.

Ὁ φιλόπonos Γερμανὸς συλλέγει τὴν ὕλην, καὶ ὁ εὐφυὴς Γάλλος ἐπωφελεῖται αὐτήν.

Φιλάργυρος.

Ταλαίπωρος ἐγὼ! ἔλεγεν ὀδυρόμενος φιλόργυρός τις εἰς τὸν γείτονά του. Μοῦ ἔκλεψαν ἀπόψε τὸν θησαυρὸν, τὸν ὁποῖον εἶχα χωσμένον εἰς τὸν κηπὸν μου, καὶ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ἔβαλον ἓνα ἀναθεματισμένον λίθον.

Τόσῳ καὶ τόσῳ σὺ δὲν θὰ ἔκαμνες κἀμμίαν χρῆσιν τοῦ θησαυροῦ σου, τῷ ἀπεκρίθη ὁ γείτων. Ὑπόθεσον λοιπὸν ὅτι ὁ λίθος εἶναι ὁ θησαυρός σου· καὶ οὕτω θὰ εἶσαι ὄσῳ καὶ πρότερον πλούσιος.

Καὶ ἂν ἐγὼ δὲν θὰ γίνω ἐκ τῆς κλοπῆς ταύτης πτωχότερος ἀπὸ πρότερον, εἶπεν ὁ φιλόργυρος, ἄλλος ὅμως θὰ γίνῃ πολὺ πλουσιώτερος. Ἄλλος νὰ γίνῃ πολὺ πλουσιώτερος! Μοῦ ἔρχεται νὰ τρελαθῶ ἀπὸ τὸ κακὸν μου!

Βάτος.

Εἰπέ μοι σὲ παρακαλῶ, ἠρώτησεν ἡ ἰτέα τὴν βάτον, διατί ἔχεις τόσην μανίαν μὲ τὰ φορέματα τῶν ἀνθρώπων; τί θέλεις νὰ τα κάμῃς; Τί σοι χρησιμεύουν;

Τίποτε, ἀπεκρίθη ἡ βάτος. Οὔτε νὰ τοὺς τὰ πάρω θέλω. Θέλω μόνον νὰ τα ξεσχίξω.

Τὸ δαιμόνιον τοῦ Σολομῶντος.

Σεβάσμιός τις γέρον, ἀψηφῶν πάντα μὴ-

χθον καὶ τὸν καύσανα τοῦ ἡλίου, ἐκαλλιέργει ἰδιοχείρως τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, καὶ ἰδιοχείρως ἔσπειρεν εἰς τοὺς γονίμους κόλπους τῆς εὐμενοῦς γῆς καθαρὸν σπέρρον.

Ὑπὸ τὴν πυκνὴν σιάν φιλύρας ἐπεφάνη αὐτῷ οὕτω σπειρόντι θεῖόν τι φάντασμα. Ὁ γέρον ἔστη ἐκθαμβος.

Εἶμαι ὁ Σολομῶν, εἶπε μετὰ φωνῆς προσηνοῦς τὸ φάσμα. Τί κάμνεις ἐνταῦθα, ὦ γέρον;

Ἄν ἦσαι σὺ ὁ Σολομῶν, ἀπεκρίνατο ὁ προσβύτης, ἴνα τί ἐρωτᾷς; Νέον ὄντα μὲ ἀπέστειλας πρὸς τὸν μύρμηκα, ἴνα καταμάθω τὰς τρίβους αὐτοῦ. Ἐἶδον τὰ ἔργα του καὶ παρ' αὐτοῦ ἐδιδάχθην νὰ ὦ φιλόπonos καὶ νὰ συνάζω. Καὶ ὅ,τι ἐδιδάχθην τοῦτο καὶ πράττω ἔτι.

Τὸ μάθημα δὲν ἐδιδάχθης πλήρες, παρετήρησε τὸ δαιμόνιον. Ὑπαγε καὶ πάλιν πρὸς τὸν μύρμηκα, καὶ διδάχθητι προσέτι παρ' αὐτοῦ νὰ ἡσυχάζῃς κατὰ τὸν χειμῶνα τῆς ἡλικίας σου καὶ νὰ ἀπολαύῃς τὰ συναχθέντα.

Ἐν Μονάχῳ.

Π**

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Οὐδεμία μωρία ὑπάρχει, εἰς ἣν νὰ μὴ δύναται τις λαὸν τινα νὰ παρασύρῃ, ὑποκαίων ἐπιτηδείως τὴν ἀλαζονείαν του. Ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια εἶνε ἡ ἐρυθρὰ σημαία, τὴν ὁποῖαν ἀναπετώσιν εἰς τὸν ταῦρον, ὅταν θέλωσι νὰ πέσῃ τυφλῶς εἰς τὴν παγίδα. Ἄς διασπείρωμεν μετ' ἀφθονίας τὴν ἐκπαίδευσιν, καὶ ἄς διαδώσωμεν πανταχοῦ τὰ φῶτα, ἂν δὲν θέλωμεν νὰ ἀπατάται ὁ λαὸς αἰωνίως ὑπὸ ἀγυρτῶν, οἵτινες περιπαίζουσι τὰ εὐγενέστατα τῶν παθῶν, καὶ τὰς καλλίστας τῶν ὀρμῶν. (Ἐδουάρδος Λαβουλαίη).

** Τὰ πάθη ἀντικαθιστῶσιν εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν τὴν θέλησιν ὅταν αὕτη ἔλλειπῃ.

NANI-NANI

Ἄγγελοκάμωτο παιδί

Πέσε στὴν ἀγκαλιά μου,

Πέσε γλυκὰ νὰ κοιμηθῆς!

Δὲν ξεύρεις πῶς σπαράζουνε

Τὰ μαθρα σωθικά μου,

Στὰ στήθια μου σὰν ἀπλωθῆς.

Ἐλα, ψυχὴ μου, κύτταζε

Ἡ μάνα σου ἢ καυμένη,

Γομνὴ καὶ χιονισμένη,

Μὲ τὰ μακρὰ μαλλάκια της,

Γιὰ ἰδεῖ, θὰ σὲ σκεπάσῃ,

Μὴν ἢ δροσιὰ σὲ πιάσῃ.

Ἐλα παιδί μου κι' ὁ ὄρανοί

Σὰν στέκουν κι' ἀγρυπνοῦνε

Δύσκολα λησμονοῦνε.

1. Ὑπανίσταται χωρὶν τι τῆς Σοφίας Σολομῶντος.

"Ελα νά σε κοιμήσουνε
Στὴ ζέστη τῆς ἀγκαλιᾶς μου
Οἱ χτύποι τῆς καρδιάς μου.

Νᾶξερεις πότ' ἐξύπνησε
Σ' ἡμέρο τὴν αὐγούλα
Ἢ μαύρη σου ἢ μανοῦλα!

Τὰ γόνάτ' μου ἐτρώπησαν δοῦ ὄρακι πεσημένη
Ἐμπρός εἰς τὴν Παρθένο μας... Ἐσὸ κι' αὐτὴ μοῦ μένει.
Ἐκλαψα μαύρα δάκρυα. "Ὅχι γιὰ μὲ παιδί μου,
Ἐτάχθηκα στὴ Χάρι τῆς γιὰ σέ, γλυκὸ πουλί μου,

Τὸ γάλα νά μὴ γάσω!
Παρθένο μου! Παρθένο μου! Πᾶρε με νά μὴ φθάσω
Νά ἰδῶ τὸ μαῦρο τ' ὄρφανό, ἀγνὸ καὶ πεινασμένο,
Στὰ μαρμαρένια στήθια μου νά κλαίῃ κρημασμένο!

"Ελα παιδί μου, ἐλπίδα μου, ἔλα καὶ σε νυστάζει.
Κοιμήσου κ' ἡ μανοῦλά σου ἐξύπνη σὲ κυττάζει.
Εἶναι πιερά τὰ χεῖλιά μου, φαρμάκ' εἶν' ἡ καρδιά μου,
Ἀπὸ τὴ φτώχεια τρέμουμε τ' ἄχαρ κόκαλά μου...
Ἐλα παιδάκι μου, μὴ κλαίς. Πέσε νά σε κοιμήσω.
Καὶ νά σε ναναρίσω.

* *

Φύσ' ἀγεράκι ὄροσερὸ
Μὲς τῶν δενδρόν τὰ φύλλα.
Πάρ' ἀπ' τὰ βόδα τὸ ἀνόθ,
Ἄπ' τὴ μηλιά τὰ μήλα
Καὶ φέρτα στὸ παιδάκι μου.
Εἶναι καλὸ καὶ κάνει
"Ἰσχυο νάνι-νάνι.

Ἀρχίνησε τὸ λάλημα,
Ἀθόνι ἐρωτευμένο,
Νανάρισέ το, τὸ φτωχὸ
Εἶν' ἀποκοιμημένο
Σὰν τὴ γλυκειά σου συντροφιά
Μὲς τὴ φωλιά σὰν κάνει
Τὴ νύχτα νάνι-νάνι.

"Ἀνοιξε νυχτολούουδο,
Ἀνοιξε καὶ μὴ κλείσης
Τὴν ὀμορφὴ σου μυρωδιά
Ἄσπότη νά τὴ χύσης
"Ὅλη μὲς τὰ μαλλάκια του.
Τὸ μαῦρο ἰδέε πῶς κάνει
Μαζύ μου νάνι-νάνι.

Παίζει τ' ἀγέρι τοῦ Μαῖου
Μέσα στὸν καλαμῶνα,
Γελοῦνε τ' ἀνόθ, τὰ νερά,
Λαλεῖ ἢ νεροχελώνα.
Εὐτυχημέν' εἶμαι κ' ἐγὼ
Στὰ στήθια μου σὰν κάνει
Τὸ μαῦρο νάνι-νάνι.

Καὶ σεῖς μὲ τὰ χρυσὰ φτερά
Ἄνοιξτά μου ἔλατε,
Στὸ ἔρσο τὸ καλύδι μας,
Ἀγάλια ἀγάλια ἐμβάτε,
Σιγὰ μὴ τὸ ξυπνήσετε
Κυττάζετε πῶς κάνει
Ἄγγελος νάνι-νάνι.

Ἄνοιξτα εἶναι τοῦ φτωχοῦ
Ἢ συντροφιά, ἢ ἐλπίδα
Τῆς χήρας ἢ παρηγοριά,
Ὁ ἥλιος, ἢ ἀγτιόα.
Ἐλάτε μὴν ἀφήσετε
Τὴ μάνα του ποῦ κάνει
Μαζύ του νάνι-νάνι.

Ἄποκοιμήθ' τὸ μικρὸ, κ' ἡ μάν' ἀποκοιμήθ' ἡ
Βασταντιά; τὸ σφιχτὰ σφιχτὰ στὰ μητρικά τῆς στήθ'.

Ἐυλογημένο τρεῖς φορὰς τῆς χήρας τὸ κρεβάτι!
Ἐυλογημένο τρεῖς φορὰς! Κι' ἀνάθεμα στὸ μάτι
Ὅπου κυττάξ' ἀτάραχο μικρὸ παιδί σὰν κάνει
Στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάνας του τὴ νύχτα νάνι-νάνι.¹

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Συζητήσεις ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ περὶ
χορηγήσεως πολιτικῶν δικαιωμάτων εἰς τὰς γυναῖκας.

Κατ' ἔτος γίνεται πρότασις ἐν τῷ Κοινοβου-
λίῳ περὶ χορηγήσεως πολιτικῶν δικαιωμάτων
εἰς τὰς γυναῖκας, ἀλλὰ πάντοτε ἀναβάλλεται.
Ὁ ὑπερμάχος τῆς ἰδέας ταύτης Ἰάκωβος Βράιτ,
ἀδελφὸς τοῦ περιφανοῦς Ἰωάννου, προτέτεινεν
ἐφέτος νά χορηγηθῶσι τὰ δικαιώματα ταύτα
ἐκρίνοντες εἰς γυναῖκας, ὅσαι κέκτηνται καὶ διευ-
θύνουσιν αὐτὰ ἰδίαν περιουσίαν. Ἐκατοντὰς
γυναικῶν εἶχε παραστῆ τῇ προτεταίᾳ ἐνώπιον
τοῦ ὑπουργοῦ Νορθκότ, παρακαλοῦσα αὐτὸν νά
ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς προτάσεως· οὗτος δὲ ἀπεκρίνα-
το ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ ὁ λόρδος Βήκονσφηλδ καὶ
πάντες οἱ ὑπουργοὶ ὑπῆρξαν ἀνέκκαθεν ὀπαδοὶ
τῆς ἀρχῆς ταύτης, δὲν ἠδύναντο ὅμως νά ψη-
φίσωσιν ὑπὲρ αὐτῆς, ἐὰν μὴ συγχρόνως ἐτροπο-
ποιεῖτο ὅλον τὸ σύστημα τῶν ἐκλογῶν. Εἰς
τὴν βουλευτικὴν συζήτησιν παρευρέθη ὁ Μιδ-
χάτ πασσᾶς καὶ ἄσθεστον ἐγένετο γέλωτα
ἰδὼν τί ἐμηχανήσαντο οἱ κατ' ἐπιφάνειαν ὑπερ-
μαχοὶ τῶν γυναικῶν πρὸς ματαίωσιν τοῦ νο-
μοσχεδίου. Περὶ τῆς ἀπορρίψεως αὐτοῦ ἠγόρευ-
σε διὰ μακρῶν ὁ Χανβουρὺ, εἰπὼν πρὸς τοὺς ἄλ-
λους τάδε· «Καὶ ἐγὼ ἐλάλησα καὶ ἔγραψα ὑπὲρ
τῶν γυναικῶν, ἐλπίσας ἐκ τῆς ψήφου των ἀπο-
τελέσματα συντηρητικὰ· ἀλλὰ τότε ἤμην νέος·
σήμερον νοῦ ἀκριβέστερον ὅτι τὸ νομοσχέδιον
κλονεῖ τὰς βάσεις τῆς οἰκογενείας, χορηγεῖ τὸ
δικαίωμα τῆς ψήφου εἰς παρθένους καὶ χήρας,
ἐπομένως βραβεύει τὴν ἀγαμίαν καὶ στιγματί-
ζει τὸν γάμον. Κατὰ τοὺς φυσικοὺς νόμους ἡ
γυνὴ δὲν δύναται νά ἐνεργήσῃ δραστηρίως ἐν
κρίσιμοις καιροῖς ὁπότε πρόκειται περὶ δυ-
νάμεως καὶ ἰσχύος. Ἰστορικοὺς πολιτικοὺς ἀν-
δρας ἔχομεν κατὰ κακὴν μοῖραν παμπόλλους·
πρὸς τί νά αὐξήσωμεν τὴν πληθὺν τούτων ἐν
ταῖς δημοσίαις ὑποθέσεσι; Σήμερον ἔχουσιν
αἱ γυναῖκες μεγάλα κοινωνικά προνόμια καὶ
οὐδὲν βάρος· ἐὰν χορηγήσωμεν αὐταῖς με-
γάλα πολιτικὰ δικαιώματα ἀνευ εὐθυνῶν, θά
προκαλέσωμεν σφοδρὸν τῶν ἀρρένων καὶ τῶν
θηλειῶν ἀγῶνα, ἐν ᾧ τελευταῖον πρέπει νά
υποκύψωσιν αἱ γυναῖκες. Κατ' ἐμὲ κριτὴν καὶ
τὸ ἀγορεύειν δημοσίᾳ ὄφειλε νά ἀπαγορευθῆ
εἰς τὸ ὄρατιον φῶλον.»

Ἐλέφαντος φιλοσοφία.

Ὁ Ἀθηναῖος ἀναφέρει τὰ ἐξῆς περὶ τῆς φι-
λοσοφίας ἐλέφαντος, τοῦ νοσημονεστέρου, ὡς
γνωστὸν, τῶν ζῴων· Ἀρσενικὸς ἐλέφας συνε-
τρέφετο μετὰ θηλείας ἦν ἐκάλουν Νίκαιαν. Ἐ-
πεμελεῖτο δὲ αὐτῶν Ἴνδός, οὗ ἡ σύζυγος, ἀπο-
θανοῦσα, ἀφῆκεν ὄρφανὸν νήπιον τριακονθήμε-
ρον. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς τὸ νήπιον